

I gennem hele perioden fra 1979, og også da finansieringen blev ændret i 1995 i forbindelse med pesticidafgiftsordningen og dermed en del af det samlede pesticidregnskab, har man stort set fastholdt bestemmelserne om midlernes anvendelse og også om bestyrelsernes kompetence på området. Det er sådan set en konstruktion af fondene, som jeg er godt tilfreds med.

Rammerne for promilleafgiftsfondenes disponeringsmuligheder har udviklet sig sådan, at fondene får mulighed for at anvende midlerne til projekter og aktiviteter, der sammen med de mere erhvervsmæssige interesser også har en betydelig samfundsmæssig interesse.

Kl. 19.40

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at strukturudviklingen i fødevarerhvervet har givet anledning til at se på reglerne vedrørende fondenes bestyrelser sammensætning, og da vi i regeringen allerede har truffet en beslutning om og i øvrigt vil fremsætte et forslag om det i den næste folketingssamling, skal jeg meddele, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Thor Gunnar Kofoed (V):

Vi behandler nu et beslutningsforslag fra Socialdemokratiet, der, hvis man gennemfører det, som det er skrevet, vil ødelægge noget grundlæggende, der har været set på med misundelse af andre lande.

Promille- og produktionsafgiftsfondene er nemlig en genial tankegang, der blev skabt i begyndelsen af 1970'erne. De har været en afgørende faktor for, at dansk landbrug har kunnet gennemføre den udvikling på alle niveauer, der har bevirket, at dansk landbrug i dag rent faktisk er førende på verdensplan inden for de fleste af vores produktionsgrene.

Midlerne i fondene er opkrævet i jordbruget og anvendes i jordbruget til medfinansiering af fremadrettede, samfundsrelaterede aktiviteter. Der er ikke tale om en omfordeling af midler fra andre erhverv eller grupper i samfundet til jordbruget.

Tag f.eks. Fåreafgiftsfonden, hvor det er fårevlerne, der indbetaler pengene til fonden, alt efter, hvor meget man producerer. Pengene fordeles inden for fårebrugets interesser og af fårevlerne. Det er det, de skal være til. Midlerne kan ikke anvendes til hvad som helst, for der er helt klare regler for, hvad midlerne skal og kan bruges til.

Der er også klare regler for administrationen af disse midler, og der er klare regler for, hvordan de skal kontrolleres.

Midlerne er begrænset af EU's konkurrence- og statstøtteregler. Det indebærer bl.a., at fondene under ingen omstændigheder kan yde tilskud til enkeltpersoner eller enkeltvirksomheder.

Midlerne medfinansierer fremadrettede aktiviteter, der løser fremadrettede opgaver, som de enkelte jordbrugere ikke selv kan løse. Opkrævningsformen for produktionsafgifterne sikrer, at alle, der indbetaler til indsatsen, også får gavn af indsatsen.

Midlerne er afgørende for forsknings- og innovationsindsatsen, så der via fondene kan opkræves midler fra alle producenter og allokeres penge til konkrete projekter. Hvis ikke jordbrugerne finansierede dette via disse lovbundne fælles afgiftsfonde, ville der kun i begrænset omfang ske forskning i dansk landbrug til skade for hele det danske samfund.

I Venstre er vi åbne over for at se på, om der er behov for ændringer af disse fondes bestyrelsessammensætning. Der er jo sket meget siden 1972. Strukturen i dansk landbrug har ændret sig meget siden dengang, og det er derfor nærliggende at se på, om der skulle være uhensigtsmæssigheder i dag. Det er muligt, at vi skal se på fordelingen ved at inddrage forbrugerne og forskningen, så de også kan sidde med i bestyrelserne.

I dag vil jeg lige gøre opmærksom på, at arbejderbevægelsen sidder med i alle bestyrelser. Jeg er også bekendt med, at nogle produktionsafgiftsfonde har helt nye sammensætninger, hvor ingen instans har mere end én repræsentant, hvor det er sagligheden, der bestemmer, hvad pengene og midlerne skal bruges til.

Derfor er vi i Venstre meget opmærksomme på, at de ændringer, der måtte komme, ikke vil komme til at ødelægge den genialitet, som fondene har været for dansk landbrug og for samfundet.

Jeg må desværre sige, at med det beslutningsforslag, som vi har set fra Socialdemokratiet, er det ikke ligefrem saglighed, der skal bestemme, hvad midlerne skal bruges til. Forslagsstillerne forsøger at lovgive sig til brugsretten over andre folks indbetalte penge.

På den baggrund kan Venstre ikke bakke op om beslutningsforslaget.

Kl. 19.45